

formelle Tillem্পninger, der søges til den bestaaende Tilstand. Jeg kunde tilføje, at endogſaa andet Afſnit, om de kommunale Underſtøttelſekafſer, er i ſit Princip i god Overensſtemmelse med Loven om Fattigkaſerne i Danmark.

Jeg vil nu kun ønſte, at Loven i ſin Udførelſe ikke ſkal foraaſage, at vi komme til at ſpæde hyderligere til af den danſke Statskaſſe — det var egentlig det, jeg vilde tage Forvaring imod. Jeg ønſter Færøerne alt godt — hvem gør ikke det? — denne viſtnok baade flittige, vindſkibelige og ædruelige Befolkning; men man maa ikke lukke Øinene for, at ogſaa paa Færøerne er den danſke Statskaſſe kommen til at ſpæde betydeligt til, i de ſenere Aar i Forhold til Befolkningens Størrelſe. Om det end naturligtviſ ikke er noget i Sammenligning med, hvad vi nys forhandlede med Henſyn til de veſtindſte Der, ſaa er det dog et Underſtud af ca. 32,000 Kr. om Aaret, ſom til Dels og navnlig er foranlediget ved, at Skolevæſenet er ſat paa en tidſvarende Fo. Nu vil jeg nødig antage, at det ſkulde blive Følgen, naar vi gaa ind paa Lovforſlaget her, at f. Ekſ. ligesom deres Skoler for en meget ſtor Del ere byggede for den danſke Statskaſſes Penge, ſaa ogſaa deres Forſørgelſeanſtalter ſtulde blive byggede for diſſe Penge.

Som den ærede Taler gjorde opmærkſom paa, er der i Afſnittet om Forſørgelſemaaden givet Derne Tilladelse til midlertidigt fremdeles at lade de mindre gode Elementer, ſom ikke kunne forſørge ſig ſelv, gaa paa Omgang, men det er ogſaa kun midlertidigt. Det ſidſte Stykke af § 43 lyder jo udtrykkeligt paa, at ſaa længe der ikke findes Forſørgelſeanſtalter paa Færøerne, kan Forſørgelſe af fattige dog undtagelſesviſ, naar Overøvrigheden dertil giver ſit Samtykke, ſke ved, at de gaa paa Omgang mellem Diſtriktets Statteyhedere! Jeg vil dog haabe, at Tilſtanden er en ſaadan, at det ikke, trods denne Udtalelſe, ſenere ſkal blive nødvendigt for Derne at ſaa diſſe Forſørgelſeanſtalter; thi det kan let føre til ſtørre Udgifter, end Derne ret vel ere i Stand til at bære. Og ſaa vide vi nok, at Færen er nær for, at Fattigvæſenet kommer til ligesom Skolevæſenet at gaa ud over den danſke Statskaſſe.

Hvad angaar det første Afſnit i Lovforſlaget, ſom egentlig er det ſærlig lokale for Færøerne, kan jeg kun bifalde og finde det rigtigt, at man endogſaa der har Amtsfattigkaſſen ſom den rette Udførelſe med Henſyn til de for ſtore Udgifter, der kunne falde paa enkelte Kommuner. Jeg vilde

ønſte, at vi her havde en lignende Udførelſe over for de ſtore Byrder, der her i Landet falde paa enkelte Kommuner. Der er kun et Par Udtryk eller Begreber eller rettere Punkter, der overraſte mig noget. Det er, naar der ſtaar, at „Gaver“ indflyde i Fattigkaſſen, i den almindelige Kommunekaſſe. Hvad Gaver egentlig høre hjemme der for, forſtaar jeg ikke. For vort Bedkommende her i Landet vilde det være aldeles utænkeligt, at nogen vilde give Gaver til den almindelige Kommune- eller Fattigkaſſe; det forekommer mig, at Gaver høre hjemme i Underſtøttelſekafſen, hvor man ſaa ogſaa kunde vente dem noget rigeligere, end naar de fremtræde ſom en Art private Bidrag. Det ſamme gælder § 7 h; ogſaa der findes Udtrykket „Gaver“ til Amtsfattigkaſſen. Jeg forſtaar heller ikke, hvad de høre hjemme der efter; de maa egentlig høre hjemme i Underſtøttelſekafſen. Men det er muligt, at der foreligger ſaa ſpecielle Forhold, ſom ere ukendte for os her nede, der begrundede det. Det ærede Medlem for 12te Kredſ (Øſen) har imidlertid ikke omtalt det.

Hvad ſelve de kommunale Underſtøttelſekafſer angaa, ſom omhandles i 2det Afſnit, ſes det, at der er viſte Steder der oppe, hvor man paa Søndage og andre Højtidsdage ombærer Tavler i Kirkerne. Det ere vi jo forlængſt horte fra her i Landet. Der er andre Steder, hvor der opſættes Bøſſer; jeg vil haabe, det maa blive Reglen. I det hele bliver dette viſt den meſt naturlige Maade for den Slags Indſamlinger. — Under b. omtales det, at til Underſtøttelſekafſerne falder ogſaa „en frivillig Gave fra dem, ſom hos Præſten beſtiller Digprædiken eller Digtale“. Ja, jeg vilde ønſte, at vi her nede i Danmark kunde naa det ſamme Standpunkt, at Pengene for de Prædikener, ſom Præſterne holde over de døde, gif til Fattigkaſſerne — det vilde ſikkert blive ganſte antagelige Summer — thi jeg kan ikke antage, man der oppe viſt den meſt naturlige, fiſt til Fattigkaſſen og bagefter til Præſten. Saa maa de være meget veſttaaende paa Færøerne, eller ogſaa maa Summerne være meget ſmaa.

I Henſeende til det Afſnit, der handler om Forſørgelſemaaden, Kap. V., er der en Beſtemmelse, ſom ogſaa findes i den danſke Fattiglovgivning, nemlig § 44, hvis første Stykke lyder ſaaledes — jeg maa nok med den højtærede Formands Tilladelse oplæſe det Punktum: „Fattigbeſtyrelſen har at drage Omſorg for, at de trængende ikke ſayne det nødvendige til Livets Opbold eller tilbørlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men i øvrigt beſtemmer den, hvorledes Forſørgel-